

दृष्टामश्वत्थाम्नःपराभवेन आर्तापुत्रादेशोकेन ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ मधुघातिनिमधुदैत्यहंतरि ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ विवक्षतां वक्तुमिच्छतां वाच्याः निद्याः नवस्म ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
 अवतीर्य रथेभ्यस्तु त्वरमाणामहारथाः ॥ ददृशुर्द्रौपदीं दृष्टामार्त्तामार्त्ततराः स्वयं ॥ २४ ॥ तामुपेत्य निरानंदां दुःखशोकसमन्वितां ॥ परिवार्य व्यतिष्ठन्त पाण्डवाः
 सहकेशवाः ॥ २५ ॥ ततो राज्ञाभ्यनुज्ञातो भीमसेनो महाबलः ॥ प्रददौ तं मणिं दिव्यं वचनं चेदमब्रवीत् ॥ २६ ॥ अयं भद्रे तव मणिः पुत्रहन्तुर्जितः सते ॥ उत्तिष्ठ
 शोकमुत्सृज्य क्षात्रधर्ममनुस्मर ॥ २७ ॥ प्रयाणे वासुदेवस्य शमार्थं मसितेक्षणे ॥ यान्युक्तानि त्वया भीरुवाक्यानि मधुघातिनि ॥ २८ ॥ नैव मे पतयः संति न पुत्रा
 भ्रातरो न च ॥ न वै त्वमिति गोविंद शममिच्छति राजनि ॥ २९ ॥ उक्तवत्यसि तीव्राणि वाक्यानि पुरुषोत्तमं ॥ क्षत्रधर्मानुरूपाणि तानि संस्मर्तुमर्हसि ॥ ३० ॥
 हतो दुर्योधनः पापो राजस्य परिपंथिकः ॥ दुःशासनस्य रुधिरं पीतं विस्फुरतो मया ॥ ३१ ॥ वैरस्य गतमानृण्यं न स्मवाच्या विवक्षतां ॥ जित्वा मुक्तो द्रोणपुत्रो ब्रा
 ह्मण्याद्रौरवेण च ॥ ३२ ॥ यशोस्य पतितं देवि शरीरं त्ववशेषितं ॥ वियोजितश्च मणिना भ्रंशितश्चायुधं भुवि ॥ ३३ ॥ द्रौपद्युवाच केवलानृण्यमाप्तास्मि
 गुरुपुत्रो गुरुर्मम ॥ शिरस्येतं मणिराजा प्रतिवर्ध्ना तु भारत ॥ ३४ ॥ तं गृहीत्वा ततो राजा शिरस्येवाकरोत्तदा ॥ गुरोरुच्छिष्टमित्येव द्रौपद्यावचनादपि ॥ ३५ ॥ त
 तो दिव्यं मणिवरं शिरसाधारयन् प्रभुः ॥ शुश्रुभे स तदाराजा स चंद्रद्वपर्वतः ॥ ३६ ॥ उत्तस्थौ पुत्रशोकात्ततः कृष्णामनस्विनी ॥ कृष्णं चापि महाबाहुः परिप्रच्छ
 धर्मराट् ॥ ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके प० ऐषीके पर्वणि द्रौपदी सांत्वनायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच हतेषु सर्व
 सैन्येषु सौप्तिके तैरथैस्त्रिभिः ॥ शोचन् युधिष्ठिरो राजा दाशार्हमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ कथं नु कृष्णपापेन क्षुद्रेणाकृतकर्मणा ॥ द्रौणिना निहताः सर्वे मम पुत्रा महारथाः
 ॥ २ ॥ तथा कृतास्त्रविक्रान्ताः सहस्रशतयोधिनः ॥ द्रुपदस्यात्मजाश्चैव द्रोणपुत्रेण पातिताः ॥ ३ ॥ यस्य द्रोणो महेष्वासो न प्रादादाहवे मुखं ॥ निजघ्नेरथिनां श्रेष्ठं
 धृष्टद्युम्नं कथं नु सः ॥ ४ ॥ किं नु तेन कृतं कर्म तथा युक्तं न रर्षभ ॥ यदेकः समरे सर्वानवधीनो गुरोः सुतः ॥ ५ ॥ श्रीभगवानुवाच नूनं स देवदेवानामीश्वरेश्वर
 मव्ययं ॥ जगाम शरणं द्रौणिरेकस्तेनावधीद्वहून् ॥ ६ ॥ प्रसन्नो हि महादेवो दद्यादमरतामपि ॥ वीर्यं च गिरिशो दद्याद्येनैद्रमपि शातयेत् ॥ ७ ॥ वेदाहं हि महादेवं त
 त्वेन भरतर्षभ ॥ यानि चास्य पुराणानि कर्माणि विविधानि च ॥ ८ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ हतेष्विति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥